

telig noget sent fremkomne Forslag har indtaget, ikke synes mig at svare til hans Udtalelser ved 1ste Behandling. Saaledes som jeg forstod det ærede Medlem ved 1ste Behandling, sluttede han sig paa det Hovedpunkt, han nu er optraadt imod, nemlig Spørgsmaal om Afgang til Expropriation til Udvidelse af den nuværende Banegaards Terrain, til Lovforslaget. I den Tid, som er forløben siden 1ste Behandling, er der imod Betydningen af den af ham paatænkte Banegaard ved Sølvgadens Forlængelse været saaledes, at den skulde træde istedetfor og erstatte Udvidelsen af Hovedbanegaarden. Han undrede sig over, at min ærede Sidemand (Bloug) ikke kunde slutte sig til ham paa dette Punkt, men ved nærmere Overveielse vil det ærede Medlem vistnok finde dette meget naturligt, thi hvis der overhovedet er noget Berøringspunkt mellem de ærede Medlemmer, er det, saa vidt jeg kan skjønne, i Kraft af den gamle Sætning og kun i Kraft af den gamle Sætning, at Extremene kunne berøre hinanden; men det er en meget overfladisk Berøring, som derved fremkommer; derved krydser man kun hinanden, men kommer uegteslig ikke til at gaa langt sammen. Et andet æret Medlem af Thinget (Haffner) syntes ligeledes at ville understøtte det ærede Medlems Forslag; men her synes jo uegteslig Enigheden at være illusorisk; thi det, som særlig tiltalte den ærede 1ste Landssthingsmand for 2den Kreds (Haffner), var Forslaget, opfattet saaledes, at det aldeles fjernede en Drefundsstation. Men det har jo aabenbart ikke været tilstigtet af det ærede Medlem, saaledes at ogsaa paa dette Punkt bliver Tilslutningen fra den ærede 1ste Landssthingsmand for 2den Kreds ikke virkelig. Naar jeg altsaa nu skal spørge, hvad der i Korthed taget ligger paa Bunden af det ærede Medlems Forslag, kan jeg ikke opfatte det anderledes, end at han har saa liden Tiltro til de stigende Krav, som Trafikken vil stille til den hele Jernbaneexpedition, at han tror paa Muligheden af at hyldestgjøre disse gennem det Forslag, han har fremsat om et Anlæg ved Sølvgadens Forlængelse, og skal jeg spørge, hvad der væsentlig ligger paa Bunden af de Betragtninger, som bleve anstillede af min ærede Sidemand, den 6te Landssthingsmand for 1ste Kreds (Bloug), som er Medlem af Udvalget, Betragtninger, som iøvrigt ikke afholde ham fra at tilraade Thinget at vedtage Lovforslaget med de af os stillede Endringsforslag, hvad der ligger paa Bunden af hans Betragtning, saaledes som han her udviklede den, saa gaar det jo lige i modsat Retning, saa hvile jo disse Betragtninger helt igennem paa den Forudsætning, paa det

Skjøn, at Tilvæksten vil blive saa stor og det i en nærmere Fremtid, at det vil være urigtigt at lade sig nøie med de Foranstaltninger, som bringes i Forslag gennem en Udvidelse af den nuværende Kjøbenhavnske Banegaard; det antages, at Tilvæksten af Befordringen for Personer og Gods vil være saa stor, at man allerede nu bør skride til større, mere omfattende, mere betydelige Anlæg, beregnede paa en Deling af Trafikken, saaledes at kun Nordbanetrafikken, Klampenborgtrafikken, og hvad der nærmest slutter sig dertil, bliver paa den nuværende Banegaard, og derimod hele den øvrige Trafik, Vestbanetrafikken, Kallundborg—Korsør— og Vordingborgtrafikken henflyttes til et helt nyt Banegaardsanlæg Syd for Vesterbrogade. Det er omtrent en saa stærk Modsigelse i Bunden af Fremtidens Krav, som vel tænkes kan.

Skal jeg nu gaa lidt nærmere ind paa denne Modsigelse mellem det Forslag, der foreligger fra Regeringen, og som er tiltraadt af de 7 Medlemmer af Udvalget, med de to mindre Endringsforslag, overfor hvilke Udvalgets andre Medlemmer ikke have stillet noget Endringsforslag, og paa den anden Side det Endringsforslag, som er stillet af det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Breinholt), saa kan det jo vel ikke undgaaes, at jeg med et Par Ord kommer ind paa den eendommelige Stilling, som Jernbaneforslag af en mere omfattende Karakter og Betydning jo nødvendig altid have, og de Banfeligheder, der som Følge deraf stille sig i Veien for at tage Hensyn til Endringsforslag, der fremkomme uden nogen nærmere Forberedelse, og som ikke ere af den indlysende Bestaenhed, at Regeringen ligesom kan paatage sig Ansvaret for dem og kan slutte sig til dem. Jeg kommer her uundgaelig til at sige et Par Ord om den Maade, hvorpaa denne Sag har været forberedt, oprindeligt ved en større Kommission. Jeg kan ikke undgaa at udtale mig om dette, uagtet jeg forsaavidt helst vilde have været fri derved, som jeg har haft den Ære at være Medlem af Kommissionen; men det, jeg skal sige, skal ialtfald være af den Art, at den Kreds, jeg tror mig berettiget til at udtale, ikke tilkommer mig selv, at jeg ikke tilegner mig selv Noget, som ikke tilkommer mig. Senere har et Punkt, der i Kommissionen fremkom saa sildigt, at det ikke uden Forhaling af Sagen kunde blive nærmere prøvet, været gjort til Gjenstand for særlig Undersøgelse ved et mindre Udvalg af Kommissionen, til hvilket Indenrigsministeren overdrog det Hver af foretage denne Prøvelse. Dernæst har Sagen været drøftet i Ministeriet. Det er med denne Forberedelse, paa denne Baggrund, at Lovforslaget her